

Society Shown through Mariamman Festivals

Dr K. Nagendran, Assistant Professor, Department of Tamil, Sri.S.Ramasamy Naidu Memorial College,
Sattur, Virudhunagar District.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2865-7832>

DOI: 10.5281/zenodo.5802636

Abstract

Festivals are celebrated once in a year or on certain days where people get together and celebrate the day with joy. In Tamil, it can be called 'Thiruvila', 'Urvalam', or 'Valam'. Festivals become individual worship when people start living individually and as collective rites when worshipping with others, and as festivals when worshipping with groups, strengthening relationships in the society. Temple festivals are the foremost of the festivals in any society and it is the binding factor of the people in the Tamil Society. Thus, this article highlights the importance of Pudukottai Tiruvapur Muthumariamman Temple and the worship of the people. Mostly, events that take place in a society are said to be loaded with divinity. The development of the festival may have been in line with the development of the community that had grown into many ethnic groups. The Muthumariamman Temple is known for its grace and power in the area of Pudukottai. This article explains the human beliefs in the development of civilization, the human activities in the festivals that came through faith and the history of Tiruvapur Mariamman in Pudukkottai District.

Keywords: Society, Festivals, Muthumari Amman, Veppilai Malai, Head History.

References

- [1] Pascal Gisbert. S.J. *Samuthaya Atippadai Kotpadugal*. Mathura Publishing, Chennai, 1984.
- [2] Varadharasanar M. Dr. *History of Tamil Literature*. Sahitya Akademi, New Delhi, 1927.
- [3] Gandhi.Ka. *Tamil Customs and Beliefs*, World Tamil Research Institute, Chennai, 2002.
- [4] Somale, *Tradition and Culture of the People*. Tamil Nadu. National Book Trust, India, 1975.
- [5] Somasundaran .po.way, (e.g.). *Thirumurukaarupadi*. Organizational Publication, Chennai, 1971.
- [6] Vembathur Krishnan (B.A.). *Ovaiun Athisudi, Gonrai Vendhan*. Sudarmani Publisher, Chennai.
- [7] Paramasivanandam. A. M. *Society Culture*, Tamilkalai Publishing House, Chennai, 1962.
- [8] Paramasivanandam. B.C. *Tamil Nadu Festivals*, Tamilkalai Publishing House, Chennai, 1962.
- [9] Thavatthiru Kunrakkudi beats. *Churches are Community Centers*. Kalaivani

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் ஆய்விதழ்

13

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

A Peer-Reviewed Journal

Volume 2, Issue 1, November 2021

E-ISSN: 2583-0880

Puthagalayam, Chennai - 1987.

Author Contribution Statement: NIL

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) International License.

மாரியம்மன் திருவிழாக்கள் காட்டும் சமுதாயம்

முனைவர் கி. நாகேந்திரன், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ எஸ்.இராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக் கல்லூரி, சாத்தூர், விருதுநகர் மாவட்டம்.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2865-7832>

DOI: 10.5281/zenodo.5802636

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திருவிழாக்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அல்லது குறிப்பிட்ட சில தினங்களில் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுகூடி மனமகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடுவது ஆகும். திருவிழா, ஊர்வலம் அல்லது வலம் என்றும் தமிழ்ப்பொருள் கொள்ளலாம். திருவிழாக்கள் தனிமனிதனாய் வாழ்ந்த போது தனிமனிதன் வழிபாடாகவும், பிறரோடு இணைந்து வழிபடும் போது கூட்டுச் சடங்காகவும், குழுக்களுடன் இணைந்து வழிபடும் போது விழாக்களாகவும் வளர்ந்து சமுதாயத்தில் உறவுமுறையைப் பலப்படுத்துகிறது. விழாக்களில் கோயில் திருவிழாக்கள் முதன்மையானது. அவ்வகையில் புதுக்கோட்டை திருவப்பூர் முத்துமாரியம்மன் கோயிலின் முக்கியத்துவத்தை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது. சமுதாயத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகள் தெய்வநிலைக்கு ஏற்றிக் கூறப்படுகிறது. இனக்குழுக்களாக வளர்ந்த சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை ஒட்டியே விழாவின் வளர்ச்சியும் அமைந்தது எனலாம். நாகரீக வளர்ச்சியில் மனிதன் நம்பிக்கைகளையும், நம்பிக்கையின் மூலம் வந்த திருவிழாக்களில் மனிதனின் செயல்பாடுகள் பற்றியும் புதுக்கோட்டை மவட்டம் திருவப்பூர் மாரியம்மனின் வரலாற்றையும் இவ்ஆய்வு கட்டுரை விளக்க உள்ளது.

கருச் சொற்கள்: சமுதாயம், திருவிழாக்கள், முத்துமாரி அம்மன், வேப்பிலை மாலை,

தலவரலாறு

முன்னுரை

நாகரீகம் தோன்றா காலத்திலேயே ஆதிமனிதர்கள் தங்களை இயற்கையிலிருந்தும், விலங்குளிலிருந்தும் காத்துக்கொள்ளக் கூட்டமாக வாழ்க்கையை நடத்தினர். வேட்டையாடிப் பிழைக்கவும், இயற்கையாக விளைந்த கிழங்குகளைச் சேர்க்கவும், தனிமனிதனுக்குப் பிறர்

உதவி தேவைப்பட்டது. ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவி செய்து உயிர்காக்க என வாழ்ந்த மக்கள் சிறிது சிறிதாக அவற்றிலிருந்து மாறி இனக்குழுக்களாக வாழத் தொடங்கினர். இவ்வாறு வளர்ந்த சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியை ஒட்டியே விழாவின் வளர்ச்சியும் அமைந்தது எனலாம். திருவிழாக்கள் தனிமனிதனாய் வாழ்ந்த போது தனிமனிதன் வழிபாடாகவும், பிறரோடு இணைந்து வழிபடும் போது கூட்டுச் சடங்காகவும், குழுக்களுடன் இணைந்து வழிபடும் போது விழாக்களாகவும் வளர்ந்தன எனலாம். திருவிழாக்களின் வழி சமுதாய உறவுமுறையைப் பற்றி இவ்ஆய்வு கட்டுரை விளக்க உள்ளது.

சமுதாயம் விளக்கம்

மனிதன் பிற உயிரினங்களிலிருந்து வேறுபடுவது சமுதாயம் என்ற உணர்வால் தான். பல உறவுகளாகப் பின்னப்பட்டதே சமுதாயம் ஆகும். சமுதாயம் என்பது கிராமம், நகரம், மாவட்டம், நாடு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நிலப்பரப்பை உடைய பகுதியில் உறைந்து பொதுவான வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் கூட்டம் ஆகும்.

ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட பரப்பின் கீழ்வாழும் மக்களுடைய சமூக வாழ்க்கையின் முழுமையான அமைப்பே சமுதாயம் (சமுதாயம் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் பக்.13)

என்று எஸ்.ஜே.பாஸ்கல் கில்பர்ட் கூறுகிறார். சமூகத்தைப் பற்றிய அறிவியல் தான் சமூகவியல் என்று கூறுவர்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏனைய மனிதர்களுடன் கொண்டிருக்கிற உறவு முறைகளைத் தான் சமூகம் எனச் சொல்கிறோம். சமூகவியல் அல்லது சமூகம் என்பது புலனாகா உளச்சார்புடையக் கருத்தியல் பொருளாகும். (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பக்.12)

என்று மு.வ.கூறுகிறார்.

திருவிழாக்கள் பொருள் விளக்கம்

‘விழைவு’ ‘விழவு’ ‘விழா’ போன்ற சொற்கள் ‘வீழ்’ என்ற வேர்ச்சொல்லின் அடிப்படையில் பிறந்தவையாகும். ‘வீழ்’ என்ற சொல்லுக்கு ‘விருப்பம்’ என்று பரிமேலழகர் பொருள் கூறுகிறார். திரு என்னும் சொல்லுக்கு அழகு இலக்குமி, செல்வம் போன்ற பல பொருட்கள் கூறப்படுகின்றன. எனவே திருவிழா என்னும் போது கடவுளிடத்து மனிதனுக்குத் தோன்றியதொரு விருப்பத்தின் காரணமாக மேற்கொள்ளப்படும் வழிபாட்டு முறைகள் என்று பொருள் கொள்ளலாம் மேலும் விழா என்பது வழிபாட்டையும் திரு என்பது தெய்வத்தையும்

குறிக்கும் சிறப்புச் சொற்கள் என்று பொருள் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்தினரும் விழாவைத் தம் வழக்குச் சொற்களால் குறிக்கின்றனர்.

சான்றாக: திருநெல்வேலி மாவட்டத்தினர் விழாவினைக் ‘கொடை’ என்றும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தினர் திருவிழா, பண்டிகை என்ற சொற்களாலும் குறித்து வருகின்றனர். (தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் பக். 53)

என்பார் சு.காந்தி.

திருவிழாவின் குறிக்கோள்

பொதுவாகத் திருவிழாக்கள் இறையருள் பெறும் பொருட்டும், முக்கியமாக தமது ஊர்கள் மழை பெறும் பொருட்டும், நோயின்றி வாழும் பொருட்டும், விழாக்கள் எடுப்பதன் நோக்கமாக இருக்கின்றன. அம்மை நோய் வந்தால் மாரியம்மனுக்கு விழா எடுக்கும் பழக்கம் இன்றுவரை விழா எடுக்கின்றனர். இதனையே தனிப்பட்டவர்களின் மகிழ்ச்சி, குடும்பத்தில் கொண்டாட்டம் சமூதாயத்தில் இனிய நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவை விழாஎடுக்கும் குறிக்கோளாக உள்ளன. (தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும் பக்.118) என்பார் சோமலே. மக்களின் வாழ்வில் சோர்வினைப் போக்கி இன்பமும் மலர்ச்சியும், புத்துணர்ச்சியும் ஊட்டுவதே திருவிழாவின் நோக்கமாகும். மனித இனத்தை ஒன்றுபடுத்தி மகிழ்ச்சியில் திளைக்க வைப்பதே விழாக்களின் செயல்பாடு எனலாம்.

திருவிழாவும் கோயில்களும்

இறைவன் அவதரித்த இடத்திலோ அல்லது மனிதன் சூழலுக்கேற்ற இடத்திலோ இறைவனுக்கு இருப்பிடமாக கோயிலை அமைத்தனர்.

காடும் காவும் கவின் பெறு துருத்தியும்

யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்

சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்

மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும். (திருமுருகாற்றுப்படை, பா.வரி 6-10)

என்ற பாடலில் இறைவனுக்குக் கோயில் எடுக்கும் இடங்களைச் சுட்டுகிறார் நக்கீரர். கோயிலை ஆலயம் என்றும் பொருள் கொள்வர். ‘ஆ’ என்பது பசுவையும் ‘லயம்’ என்பது ஒழுக்கத்தையும் குறிக்கிறது. பசு என்பது ஆன்மாவைக் குறிக்கிறது. எனவே ஆலயம் என்பது ஆன்ம ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்தும் இடமாய் அமைகின்றது என்பது புலனாகிறது. “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” “கோயில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற தொடர்கள்

கோயிலின் சிறப்பை உணர்த்துகின்றன. இத்தொடரின் சிறப்பு மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் பின்பற்றப்படுவதை அறியலாம். இறைவனைப் போற்றிப் பாடுவதோடு மட்டுமில்லாமல் இறைவன் அவதரித்த ஊரையும் அந்த இடத்தையும் (கோயில்) சிறப்பித்துப் பாடுவதால் இறைவனின் திருத்தலங்கள் என்ற சிறப்பைக் கோயில்கள் அவ்வூர்கள் பெற்றுப் பெருமை அடைவதைக் காணலாம். இத்தகைய கோயில்களில் விழாக்கள் நடைபெறும் போது மக்கள் அனைவரும் தங்களுக்குள் இருக்கும் பகைமையை மறந்து ஒன்று கூடுவதைக் காணலாம்.

மக்களின் ஒற்றுமையை வளர்க்கும் விதமாகக் கோயில்கள் உள்ளதால் தான் தமிழக அரசு, தனது சின்னமாகக் கோயிற் கோபுரத்தைக் கொண்டுள்ளது என்பது அறியத்தக்கது. இன்றும் சாதாரணக் காலங்களில் கோவிலுக்குச் செல்லாத மக்கள் கூட விழாக் காலங்களில் கோயிலுக்குச் செல்வதைக் காண முடிகிறது. “விழாக்களின் அடிப்படையே சமூக வாழ்வை உருவாக்குவது” (ஒளவையின் ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன் செய்யுள் -3) என்கிறார் அ.மு.பரமசிவானந்தம். திருவிழாக்கள் மக்கள் இறைவன் மீது கொண்டுள்ள பக்தியை மேலும் உயர்வடையச் செய்ய வழிவகுக்கின்றன என்று கூறலாம். இவ்வாறு கோவில்களும் திருவிழாக்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து மக்கள் மகிழ்வுடனும், மனவளத்துடனும், பிறரை மதித்துப் போற்றும் சமத்துவத்துடனும் வாழ்வதற்கு வழி செய்கின்றன என்று கூறலாம்.

திருவிழாவின் பயன்கள்

இறைவனை நினைத்து வழிபடும் திருவிழாவானது தனிமனிதனுக்கும், சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் பலவிதமான பயன்களைத் தருகின்றது. தனிமனிதன் தனது குடும்ப விருத்திக்காகவும், உடல் நலம் வேண்டியும், முத்தி வேண்டியும், புண்ணியம் பெறும் பொருட்டும், சகல பாவத்தை நீக்குதற் பொருட்டும், விழா நாட்களில் வேண்டிக் கொண்டும் அதற்கான வழிவகைகளையும் பின்பற்ற முனைகிறான். பிரிந்திருக்கும் குடும்பத்தாரையும் இணைக்கும் பாலமாக விழாக்கள் அமைகின்றன.

இதனைப் பிரிந்திருக்கும் குடும்பத்தார் கணவன், மனைவி அல்லது மாமியார், மருமகள் மீண்டும் கூடுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பாக (சில சமயம் ஒரு சாக்கு) திருவிழாக்கள் நல்குகின்றன (சமுதாயம் பண்பாடும் பக். 28) என்பார் சோமலே. மக்கள் இறைவனைத் தேடிச் செல்வது போல் இறைவனும் மக்களைத் தேடிச் செல்ல வழிவகுக்கிறது. முதிர்ந்த வயது, நடக்க இயலாமை, உடலுறுப்பு குன்றியிருத்தல் போன்ற காரணங்களால் கோவிலுக்குச் செல்ல இயலாதவர்கள் இறைவனைக் காண விழாக்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. இறைவனது

அன்பை என்றும் பெற வேண்டியும், தமது சமூகத்துடன் விழாக்களில் வேண்டிக்கொள்கின்றன. உலக நன்மை பெறும் பொருட்டுத் தமது நாட்டிற்காக மட்டுமல்லாமல் உலகத்தோடு இணைந்து வழிபடுகின்ற வாழிபாடுகளும் அவ்வப்போது நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு விழாவானது மனிதனைச் சமூகத்தோடும், நாட்டினோடும், உலகத்தோடும் இணைக்கும் பாலமாக இருப்பதன் பயனை நன்கு அறியலாம்.

திருவிழாக்களின் முக்கியத்துவம்

திருவிழாக்கள் பொழுதுபோக்கிற்காகக் கொண்டாடப்படுவதில்லை. அடிப்படையில் மனதிற்கு நன்மை அளிக்கும் செயல்களாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையில் வழிபடுவது திருவிழாக்கள் எனலாம். மனிதர்கள் பல்வேறு பிரிவினர்களாக வாழ்ந்தாலும் அனைவரும் கொண்டாடப்படும் நோக்கத்தில் அமைவது திருவிழாக்களின் முக்கியத்துவம் எனலாம்.

விழா என்பது நாட்டை வாழ்விக்க வரும் ஒரு நல்ல நாளேயாகும். நாட்டில் எத்தனை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அவை விழா நாட்களில் இல்லாமல் நீக்கம் பெறல் வேண்டும் (தமிழ்நாட்டு விழாக்கள், முன்னுரை, பக்.5)

விழாக்கள் நடைபெறும் போது அண்டை ஊரில் நாட்டில் இருந்து பலரும் வருவதால் மொழி, இனம், பண்பாட்டுக் கூறுகள் எளிதில் பரவுகின்றன. இதனால் நாகரிக மாற்றம் ஏற்படுகிறது எனலாம். விழாக்களின் போது உறவினர்களை அழைப்பதால் விருந்தோம்பல் பண்பு வளர்கிறது எனலாம். அரசர்கள் தங்கள் நாட்டில் விழாக்கள் நடைபெறும் போது, அண்டை அரசர்களை அழைத்து மரியாதை செலுத்துவதன் மூலம் பகைமை உணவு மறந்து நட்பாகக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படுவதைக் காணலாம்.

விழாக்களின் போது நடைபெறும் நடனம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளால் ஒரு நாட்டின் கலை பிற நாடுகளில் பரவ வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. விழாக்களின் போது மக்கள் தங்கள் பண்பாட்டுக் கூறுகளைச் சடங்குகளின் மூலம் வெளிப்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. மக்கள் தங்களின் சமூகதாயம் பற்றிய சடங்குகளையும், வாழ்க்கை முறைகளையும், கலைகளையும், பண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துவதன் வாயிலாக விழாக்களின் முக்கியத்துவத்தை அறியலாம்.

விழாவின் வருகையும் மனதின் மாற்றமும்

மக்களிடையே கவலையை நீக்கி மனமகிழ்வு வளர ஏதுவாக அமையும் நாட்கள் விழா நாட்கள் ஆகும். மனதில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்து அனைவரையும் மகிழ்ச்சி செய்வதே விழாவின் செயல் எனலாம். “வாழ்க்கையில் களிப்பும், மகிழ்ச்சியும் சிறக்கத் திருவிழாக்கள்

துணை செய்யும்” (ஆலயங்கள் சமுதாய மையங்கள் பக்.76) என்கிறார் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார். நாள்தோறும் உழைப்பவர்கள் விழா நாட்களில் தங்கள் கவலையை மறந்து, உறவினர்களுடன் இணைந்து மகிழ்வதைக் காணலாம். புத்தாடைகள் எடுப்பது, வீடுகளைத் தூய்மைப்படுத்தும் விதமாக வெள்ளையடித்துப் புது அலங்காரங்கள் செய்வதும் உறவினர்களை அழைப்பதும், வெளியூரில் உள்ளவர்கள் விழா நடைபெறும் காலத்தில் சொந்த ஊருக்கு வருவதுமான மகிழ்ச்சியான நிகழ்ச்சிகள் விழாக்காலங்களில் நடைபெறுகின்றன. வருகின்ற விழாவை எதிர்பார்க்கும் நாட்களும் மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றன என்று கூறலாம். விழாவை நினைக்கின்ற போதும், விழா நடைபெறுகின்ற போதும் மனிதனின் மனம் மகிழ்ந்து பூரித்துக் குதூகலம் அடைகிறது.

விழாக்களும் மக்கள் சமுதாயமும்

மக்கள் விழாக்களை ஆண்டுதோறும் கொண்டாடி வருவதால் சமுதாயத்தில் மரபுகள் மறையவில்லை எனலாம். காலத்தின் மாற்றத்தால் பழைய விழாக்கள் மறைந்தாலும், புதிய விழாக்கள் தோன்றினாலும், சமுதாயத்தில் மக்கள் பண்புநலன் மறையவில்லை. முதியவர்களின் மூலம் இளைஞர்களுக்கு அந்தக்கால பண்பாட்டுக்கூறுகள் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இதுவே தலைமுறை மாற்றத்தில் இறைவழிபாடு மாற்றம் அடையாததற்கு முக்கிய காரணம் எனலாம். சாத்திரங்களில் கூறப்படுவதுதோடு, அவற்றின் அனுமுறைகளும் கூறப்படுவதால் சில மரபுகளும் பழக்கவழக்களும் அழிந்து விடாமல் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மக்கள் சமுதாயத்தில் விழாக்கள் மரபை வளர்க்கும் பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பின்பற்றவும் வழிவகுக்கின்றன எனலாம்.

விழா மரபுகள்

விழாமரபுகள் என்பது விழாக்களில் தொன்றுதொட்டுப் பயின்று வரும் சில வழக்காறுகளைக் குறிப்பதாகும். இவை பண்பாட்டின் அடிப்படையில் உருவானவையாகும். பண்பாட்டில் நிகழும் மாற்றங்களை விழா மரபுகளில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் கொண்டு அறியலாம். எனவே பண்பாட்டின் தன்மையை விழா மரபுகள் கொண்டு நிச்சயிக்கலாம். விழாத் தொடங்கும் நாட்கள் இதனைப் பண்டைய தமிழர் விழா வறைதல் என்பர். விழாவறைதலில் விழா தொடங்கும் நாள், விழா நிறைவுரும் நாள் ஆகியவற்றுடன் ஒவ்வொருநாள் நிகழ்ச்சிகளும், பூசை முறைகளும் அறிவிக்க பெறும். விழா வறைதலின்

வளர்ச்சியேகொடியேற்றம் ஆகும். கொடியேற்றத்தால் விழா நடைபெறுவதை பிற ஊர் மக்களும் அறிய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

தல வரலாறு

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் பிரசித்திப் பெற்றிருக்கும் 'முத்துமாரி அம்மன்' என்று கூறப்படும் விக்ரஹமானது சுமார் 300ஆண்டுகளுக்கு முன் நாட்டுவலையர் என்று அழைக்கப்படும் முத்து ராஜா இனத்தைச் சார்ந்த ஒரு வயதான பூசாரி மீது அருள் வந்து, திருவப்பூர் அன்னவாசல் சாலையில் உள்ள கவிநாட்டுக் கண்மாய் கோட்டைக்கரையில் (தற்போதைய மஞ்சு விரட்டு இடம்) ஒரு ஈச்சந்தாரடியில், ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன், மண்ணில் புதைந்திருப்பதாகவும், அதனை தோண்டியெடுத்து, பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடுமாறும் அருள்வாக்கு கூறி மறைந்ததாம். அருள் வாக்கின் படி, சுவாமி சிலை தோண்டியெடுக்கப்பட்டு, (இப்பொழுது மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற இடத்தில்) பச்சைக் கூடாரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்தனர். இந்தக் கோவிலுக்கு நாட்டு வலையர்களாகிய முத்து ராஜா இனத்துப் பூசாரிகளே அம்பாளுக்கு திருப்பணிகள் செய்து வந்தனர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், அப்போது மாமன்னருக்கு சொந்தமானதாய் இருந்தது. அதனால் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமா.புகழோடு விளங்கியது. அப்பொழுது ஆட்சி புரிந்த மன்னரின் மகனுக்குக் கடுமையான அம்மை நோய் கண்டு உயிருக்கு ஆபத்தான நிலையேற்பட்டது. அரசர் பலமுறை அம்பாளின் கோவிலுக்கு வந்து, தனது மகனைக் காப்பாற்றித் தருமாறு அம்மனிடம் மன்றாடினார். ஆனால், விதிப்பயன் காரணமாக அரசரின் மகன் அம்மையால் குழந்துவிட்டார். பலமுறை அம்பாளை வேண்டியும், தனது மகனைக் காப்பாற்றவில்லையே என்ற ஆத்திரத்திலும், அதிர்ச்சியிலும் மன்னர் தன் நிலை மறந்தார்.

அரசர் தன் அமைச்சரை அழைத்து அம்பாளை அந்த இடத்தில் இருந்து வேறு இடம் மாற்ற உத்தரவு இட்டார். அரசரின் ஆணையின்படி சிலையை வேறு இடம் கொண்டு செல்லுகையில், திருவப்பூர் நாட்டார்கள் வழிமறித்து, போராடி, அம்பாளை மீட்டுப் பாதுகாப்பான இடத்தில் மறைத்து வைத்தனர். அந்த இடம் தற்போது காட்டு மாரியம்மன் கோவில் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு தான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாசி மாதத்தில் தேரோட்டம் நடைபெறுகின்றது.

அம்பாளை எடுத்துச்சென்ற இரவில் அரசரின் கனவில் முத்துமாரி அம்மன் தோன்றி, "உனது மகன் விதி வசத்தால் உன்னை விட்டுப் பிரிந்தாலும், எனது மகனாக ஏற்றுக்

கொண்டேன் எனக்கூறி, தனது அரவணைப்பில் இருந்த அரசரின் மகனுடன் மஞ்சள் பட்டாடை உடுத்தி, வேப்பிலை மாலை அணிந்து அருள் வடிவாய் அரசருக்கு காட்சி தந்ததோடு மட்டுமின்றி, நாட்டையும், அவரது குலத்தையும், நாட்டு மக்களையும் காப்பதாக உறுதி அளித்து, புதுக்கோட்டையைச் செழிப்பாக்குவதாகக் கூறி ஆசி வழங்கி மறைந்தது. அம்பாளைக் கனவில் கண்ட மன்னர் உடனடியாக நாட்டார்களை அழைத்து, சக்திமிகு முத்துமாரியம்மன் அம்மனை முன்பு இருந்த இடத்திலேயே பிரதிஷ்டை செய்யுமாறு உத்தரவிட்டார்.

ஆலயத்தின் அமைப்பு

ஆலயத்தில் கோயிலின் முன்புறம், உட்பிரகாரம், வெளிப்பிரகாரம் என்று இரு பிரகாரங்கள் உள்ளன. கோயிலின் உட்பிரகாரம் மகாமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், கருவறை என்ற மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன.

இராஜகோபுரம், மூலஸ்தன கோபுரம், மேற்கு ராஜ கோபுரம் என்ற மூன்று கோபுரங்கள் உள்ளன. இராஜகோபுரத்தில் இராமர் பட்டாபிஷேகம், துர்க்காதேவி, அஷ்டலெட்சுமிகள் போன்றவை பதிக்கப்பட்டுள்ளன மற்றும் பூதக்கணங்களும், தேவர்களும் இதில் செதுக்கப்பட்டன. யாழி போன்ற உருவங்களும் சிலையாக வடிக்கப்பட்டன. மூலஸ்தான கோபுரங்களில் இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞான சக்தி போன்ற சக்தியின் வடிவங்களும் புவனேஸ்வரி, ஆதிபராசக்தி, பூ வேலைகள் நிறைந்தும் காணப்படுகின்றன. புதுக்கோட்டை திருவப்பூர் முத்துமாரியம்மன் கோயிலின் மேற்கு ராஜகோபுரத்தில் தேவகன்னிமார்கள், இந்திரன், வருணன், அக்னி போன்ற பஞ்சபூதங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

நாளடைவில் ஸ்ரீமுத்துமாரியம்மனை வழிபடும் மக்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அம்மனை தரிசிக்க இடநெருக்கடி ஏற்படத் தொடங்கியதும், பொதுமக்கள் அம்பாளை தரிசிக்க மிகவும் சிரமப்பட்டனர். அதனால் பொதுமக்கள், அறங்காவலர், குழுத்தலைவர் மற்றும் நாட்டாண்மைக்காரர்கள் சார்பாக சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அம்மனுக்குப் புதியதொரு எழில்மிகு ஆலயம் எழுப்பப்பட்டது. அம்மனின் சந்நிதியில் (மண்டப் நுழைவு வாயில்) கல்யாண மண்டபமும் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாரியம்மன் என்பதன் பெயர்க் காரணம்

'மாரி' என்பதன் பொருள் மழையாகும். முன்பு வாழ்ந்த மக்கள் கண்ணகியைத் தெய்வமாக வணங்கி வழிபட்டனர். 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' என்று கண்ணகி கூறியதால்

மழை பெய்தது. கண்ணகியை 'மாரியம்மன்' வடிவத்தில் வழிபட்டனர். நாளடைவில் புனைப்பெயரால், 'முத்துமாரி' என்றானது என்ற வழக்கமும் உண்டு.

அம்மனின் வருணனை

அம்மனானவள் தலையில் கூந்தல் அக்னி போன்றும், நான்கு கைகள் உடையதாய் ஒரு கையில் சூலம், மறுகையில் உடுக்கை, இன்னொரு கையில் கபாலம், மற்றொரு கையில் கத்தியும் கொண்டும் காட்சி தருகிறாள். ஒரு காலை மடக்கி இன்னொரு காலைத் தொங்கவிட்ட நிலையில் தாமரை சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து அருள் தருகின்றாள். இக்கோவிலுக்கு இன்னும் ஒரு சிறப்பு உண்டு. சரவிளக்குகளின் நடுவில் கருவறையில் அமர்ந்த கோலத்தில் முத்துமாரியம்மன் கனிந்த முகமாக, எழில் அரசியாக காட்சி தருகின்றாள். அம்மனுக்கு மைந்தன் மகாகணபதி வெளியில் அமர்ந்து நம்மை எல்லோரையும் வரவேற்று அருள் புரிகின்றான்.

வழிபாட்டு முறைகள்

புதுக்கோட்டை மன்னர், அம்மனை நாட்டார்களின் பொறுப்பில் ஒப்படைத்து, நாட்டு வலையர்களை ஆலயத்தின் பூசாரிகளாகப் பணிபுரியவும் ஆணை விதித்தார். பின்னாளில், இத்திருக்கோவில் திருக்கோகர்ணம் பிரகதாம்பாள் கோர்ணேஸ்வரர் ஆலயத்துடன் இணைக்கப்பட்டபின், புதுக்கோட்டை தேவஸ்தானத்தின் பராமரிப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுப் பிராமணர்கள், ஆலயத்தின் பூசகர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர். இத்திருத்தலத்தில் இரண்டு கால பூசைகள் செவ்வனே நடந்து வருகின்றன. அம்மனுக்கு மூன்று வேளையிலும் நைவேத்தியம் படைக்கப்படுகிறது. மணி அடித்து அம்மனை உணவு உண்ண அழைப்பதையே நைவேத்தியம் படைத்தல் என்பர்.

சிறப்பு வாய்ந்த திருவிழாக்கள்

கடந்த 300 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரதிஷ்டைச் செய்யப்பட்ட முத்துமாரியம்மன் நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களுக்கு குல தெய்வமாக விளங்கி அருள் பாலிக்கின்றாள். நினைத்ததையெல்லாம் நடத்திக் காட்டுகின்ற ஆதிபராசத்தியாக விளங்கும் முத்துமாரி அம்மனுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் மாசி மாதத்தில் பூச்சொரிதல் நடைபெறுகின்றது. நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்கள் இதில் கலந்து கொள்கின்றன. இதில் அம்மனுக்கு 18 பட்டி கிராமங்களிலிருந்தும் விளையும் நறுமண பூக்களைக் கொண்டு வந்து இறையடியார்கள் அம்மனுக்கு சாத்துகின்றனர்.

இதன் பொருள், இந்தப் பூமியில் விளையும் பொருட்கள் 'ஆண்டவனுக்கே', என்ற பாரம்பரிய வரலாறு தொன்றுதொட்டு நடைபெற்று வருகின்றது. பூச்சொரிதல் துவங்கி 15ம் நாள் அம்மனுக்கு திருவிழா ஆரம்பிக்கின்றது. தமிழ்நாட்டில் எங்குமே பார்த்திராத அற்புத திருவிழாக்கள் கிட்டத்தட்ட 15 நாட்கள் நடத்தப்படுகின்றன.

குழந்தை வரம் வேண்டுமோர், தீராத வியாதிகள் நீங்கிட வருமோர்,

வேலை வாய்ப்புக் கேட்டு குமுறி அழும் இளங்காளையர்கள் குடும்பப் பிரச்சனைகளை

தீர்த்திட வேண்டி வருமோர் திருமணம் கைகூட, வேலை மாறுதல் கேட்டு வருமோர்.

இப்படி ஆயிரக்கணக்கான பக்தர்கள் அனுதினமும் அம்மனை வேண்டிக் கொண்டு வருகின்றனர். அருள் பெற்றுச் செல்கின்றனர். பக்தர்கள் வேண்டுதல் நிறைவேறியதற்காக முடி காணிக்கை, ஆடு, மாடு, கோழி ஆகியவற்றை கோவிலுக்கு வழங்குகின்றனர். திருவிழா அன்றும், அதற்குப் பின்பும் ஆயிரக்கணக்கான பால்குடங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. தீ மிதித்தல், காவடி எடுத்தல், அலகு குத்தி வருமோர் எண்ணிக்கை ஏராளம்.

அம்மனின் ஊர்வலம்

மன்னனானவன் எப்படி நகர்வலம் வந்து மக்களைக் கவனித்து நன்மைகள் செய்து வருகின்றானோ, அதுபோல் அம்மனானவள் 'காப்பு கட்டு' என்ற நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்த பின் நகர்வலம் சென்று, பக்தர்களுக்கு வேண்டிய அருளைக் கொடுத்து, அவர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதாக வரலாறு கூறுகின்றது. இந்தக் காப்பு கட்டும் நாளிலிருந்து ஊர் பொதுமக்கள் இவ்வூர் எல்லையிலிருந்து வெளியூர் சென்று தங்கக்கூடாது. கோயிலுக்கு வர இயலாதவர்கள் அம்மன் உலா வருவதனைச் சாதி, வேறுபாடின்றி அவளைத் தரிசித்து அவள் அருள் பெறுகின்றனர். எல்லைக்கு வந்துவிட வேண்டும்' என்று வரலாறு கூறுகின்றது.

இவ்வூர் அம்மனை நாடி வருபவர்கள், அம்மை போட்டு வருபவர்கள் ஐந்து நாட்கள் தங்கி அம்மனுக்குத் தமது கரங்களால் நீரைச் சொரிவதன் மூலம் 'அம்மை' இறங்குவதாகப் பொதுமக்கள் நம்புகின்றனர். அதுபோல், ஒவ்வொரு ஆவணி மாதமும் வந்து விட்டால், அது திருவப்பூர் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மனுக்குத்தான் சொந்தமாகும். அந்த மாதத்தில் வருகின்ற 4 அல்லது 5 ஞாயிற்றுக்கிழமையும் புதுக்கோட்டை மாவட்ட பக்த கோடி மெய்யன்பர்கள் அதிகாலை 2.00 மணிக்கே அம்பாள் தரிசனம் காண வந்து விடுகின்றனர். அதிகாலை 2.00 மணிக்கு திறக்கப்படும் கோவில் நடை, இரவு 12.00 மணி வரை திறந்தே இருக்கும்.

ஒவ்வொரு ஞாயிறும் (ஆவணி மாதம் லட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் அக்கோவிலில் அம்மனிடம் வேண்டுதல் செய்கின்றனர். இம்மாதத்தில் அம்மன் தரிசனத்திற்கென சிறப்பு பேருந்துகள் விடப்படுகின்றன. புரட்டாசி மாதத்தில் 10 தினங்கள் நவராத்திரி பூசை செய்யப்படுகின்றது. அம்மனுக்கு ஒவ்வொரு அலங்காரமாகச் செய்யப்பட்டுச் சிறப்பாக திருவிழா கொண்டாடப்படுகின்றது.

மதலை விடுதல்

திருவிழாக்காலங்களில் இந்த மதலை விடுதல் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்தது. குழந்தையின் உடல்நிலை சரியில்லாமல், உயிருக்குப் போராடிய காலகட்டத்தில் அம்மனை நினைத்து குழந்தையை அம்மனுக்கு தத்துக் கொடுப்பதாக வேண்டிக் கொண்டு, அதற்குப் பதிலாகப் பொம்மைகள் செய்து தங்களது வேண்டுதலை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுதல் மதலை விடுதல் என்னும் நிகழ்ச்சியாகும்.

அலங்கார தீபம்

அம்மனுக்கு பதினொரு அடுக்குக் கொண்ட அலங்கார தீபத்தினை ஓம் என்னும் வடிவத்தில் உச்சி முதல் பாதம் வரை மும்முறை காட்டி வருகிறார்கள். இதில் கீழிருந்து மேலாக அடுக்கிய சுடரொளி ஒன்றுபட்டு ஒரே தீபமாகக் காட்சி தருதல் அம்மனை நாம் நேரில் காண்பதற்குச் சிறப்பாகும். இது நதிகள், ஆறுகள் வெவ்வேறாக இருந்தாலும் ஒன்று சேர்ந்து கடலில் இரண்டறக் கலப்பதைப் போன்று தீபம் விளங்கியது.

கொடிமரத்தின் சிறப்பு

அம்மன் வாகனமே கொடியில் எழுதப்பட்டு தூரத்திலிருந்து காண்போர்க்கும், அடையாளப் படுத்தப்படும். இக்கோயிலில் கொடிமரத்துத் தத்துவம் புதுமையாகப் பேசப்படுகின்றது. அதாவது, கோயிலில் அடங்கிய சான்றோர்கள், மகான்கள், சித்தர்களின் ஆத்மாக்கள் பகல் வேளையில் கொடி மரத்தில் தங்கி, இறையடியார்களுக்கு அருள் தரும் என்று கூறப்படுகின்றது.

அருளைப் பெறுதல்

ஒவ்வொரு மனிதனும் தரையில் விழுந்து வணங்கும் நோக்கம், மாமன்னர்களும், மகான்களும் அம்மனை வணங்கிட வருவர். அவர்களின் பாதத்தூசிகள் விழுந்து வணங்கும் அடியார்கள் உடலைத் தீண்டி, தூய்மைப்படுத்தும் என்பது ஐதீகம். உள்ள, உடல் தூய்மை இறைவி வழிபாட்டின் பயனன்றோ ?

கோபுர தரிசனம்

கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் கோபுரம் விண்ணுக்கும், மண்ணுக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் ஒரு வகையில், உலக வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உயிர்கள், உடலற்ற நிலையிலேயே விண்ணுலகம் செல்கின்றன. அவ்வாறு செல்லும்போது கோபுரங்களின் கலசங்களை வழிகளாகக் கொள்கின்றன.

முடிவுரை

மக்களின் நம்பிக்கைகளும், காலங்காலமாய் போற்றி வந்த மரபு பண்பாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களும் விழாக்களின் மூலம் சிறப்படைகின்றன என்பது கண்டறியப்பட்டன. 'கூடிவாழ்ந்தால் கோடி நன்மை' என்னும் கோட்பாடு சிறப்படைவதற்கும், மனித நேயத்துடன் இச்சமுதாயம் வாழ்வதற்கும், இறைத்தத்துவங்கள் போற்றப்படுவதற்கும், குறைநீங்கி நலம் பெறுவதற்கும் விழாக்கள் வழிகொள்கின்றன. தொடக்க கால முதல் இன்றுவரை எத்தனையோ புறவளர்ச்சிகளைக் கண்ட மனிதன் அக வளர்ச்சியுடனும், மனைநிறைவுடனும் வாழ விழாக்கள் வழிசெய்கின்றன என்ற மெய்மைகள் இவ்விழாக்கள் வழி உணர்த்தப்பெற்றன. மொழி, இனம், சாதி என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் அன்பு என்பதே உண்மையான கடவுளைக் காணுதல் ஆன்மாவின் வழிபாடாகும். இதனால் நாம் அம்மனின் பேரருளைப் பெறுகின்றோம். உலகில் நன்மைகளையும் அருள்பாலித்தும் வழங்கி இந்த ஊரையும், உலகையும் காத்து வருகிறாள் முத்துமாரியம்மன்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] பாஸ்கல் கிஸ்பர்ட். எஸ்.ஜே. சமுதாயம் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள். மதுரா பதிப்பகம், சென்னை, 1984.
- [2] வரதராசனார் மு. டாக்டர். தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி, 1927.
- [3] காந்தி.க. தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2002.
- [4] சோமலே, தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும். நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், இந்தியா, 1975.
- [5] சோமசுந்தரனார் .போ.வே, (உ.ஆ). திருமுருகாற்றுப்படை, கழக வெளியீடு, சென்னை, 1971.
- [6] வேம்பத்தூர் கிருஷ்ணன் (ப.ஆ). ஓளவையின் ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், சுடர்மணி

பதிப்பகம், சென்னை.

- [7] பரமசிவானந்தம். அ. மு. சமுதாயம் பண்பாடும், தமிழ்க்கலை பதிப்பகம், சென்னை, 1962.
- [8] பரமசிவானந்தம். அ.மு. தமிழ் நாட்டு விழாக்கள், தமிழ்க்கலை பதிப்பகம், சென்னை, 1962.
- [9] தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார். ஆலயங்கள் சமுதாய மையங்கள். கலைவாணி புத்தகாலயம், சென்னை - 1987.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன்.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் [Creative Commons Attribution4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.